

Původně paví

Dan Bárta

Smíš mi fouknout do peří
jsi bílá laň
jemně tě opráším
všímej si co říkám

Vstáváš dávno pro mě víš?
už znám tvou dlaň
v rýhách mě potkáváš
všímej si co říkám
vnímej co ti říkám

Jsou dny kdy ve mě doduní tamtamy
do tmy se propadne starý svár
jsem nadšen objemy
svými kůrami
kmen pevně rostlý a k tomu stár

Stříbrem čmárá do vlasů
a úlevný je pouze Múzy ze sna úsměv letmý
Zády se obrátím a spím
všímej si co říkám
vnímej co ti říkám

Tak ta mi voní nevoní tamta mi
své stavby odhalím nosný trám
postupně naznačím tóny úvahy
původně kosí i hrací plán

Před trojcestím
končí týden dárků
rozloučím se
scházím do polí
zas prázdnější
už víc se k vám
neotočím.
Nápadně bosý
a asi trochu staarr